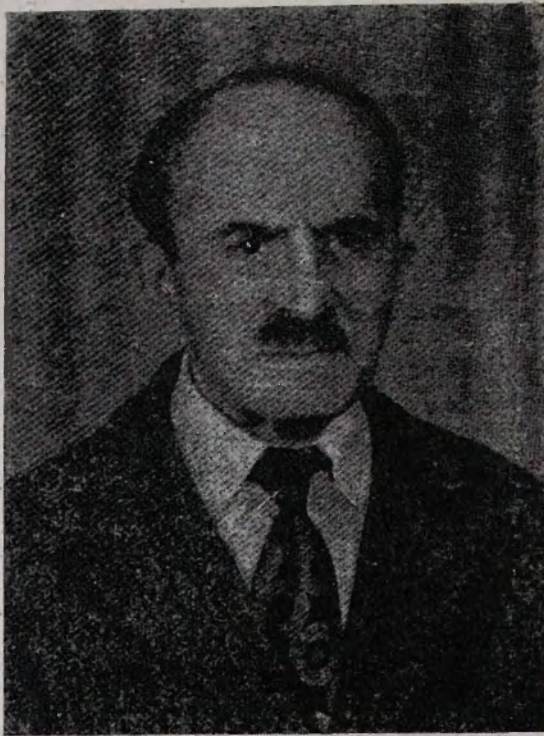


ԳԵՎՈՐԳ ԳՐԻԳՈՐԻ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ



Գ. Գ. Գեորգյանը ծնվել է 1889 թ. Ղզլարում, ծառայողի ընտանիքում։ Նախնական կրթությունը ստացել է Ղզլարի քաղաքային ուսական 5-դաս-
յա դպրոցում, որը շավարաժ, Հայ րարագործա-
կան ընկերության հաշվին ուսումը շարունակելու
է ուղարկվել նոր Նախիջևանի թեմական դիշերո-
թիկ դպրոցը։ Այնտեղ էին սովորում տասնյակ
ղզլարցի պատանիներ, որոնց թվում նաև ապա-
գա անվանի կոմպոզիտոր Ռոմանոս Մելիքյանը։
Թեմական դպրոցում Գ. Գեորգյանը աշա-
կերտել է անվանի հայագետներ Ա. Զամինյանին,

Ե. Շահազիզին, Հր. Աճառյանին, Ի. Թանգյանին
(հետագայում Մոսկվայի Լազարյան ճեմարանի
տեսուչ), Գեորգ սարկավազ Չորեքչյանին (հետա-
դայում ամենայն հայոց կաթողիկոս Գեորգ Ծ-րգ)։
Վերջինս դասավանդել է հայոց եկեղեցու պատմու-
թյուն և երգեցողություն։ Հենց նա էլ, նկատելով
Գ. Գեորգյանի ձայնական սովայները, պատանուն
սովորեցնում է նոսագրություն և հունձնարարում
մեներգեր։ Աշակերտության տարիներին նա եր-
գում է նոր Նախիջևանի ս. Գրիգոր Լուսավորիչ
եկեղեցու քառամասյն խմբում, որի խմբավարը
Գեորգ Չորեքչյանն էր։

Թեմական դպրոցն ավարտելուց հետո Գ.
Գեորգյանը երկու տարի ուսուցիչ է եղել Ղզլարի
հայոց 5-ամյա երկսեռ դպրոցներում։

1912 թ. նա ընդունվում է Պետերբուրգի գյու-
ղատնտեսական ուսումնարանը, միաժամանակ սո-
վորելով նաև կոնսերվատորիային կից երաժշտա-
կան դպրոցի վոկալ դասարանում։ Պետերբուր-
գում եղած տարիներին Գ. Գեորգյանը երգում է
տեղի հայոց եկեղեցու քառամասյն խմբում, որի
ղեկավարն էր կոնսերվատորիայի ուսանող Ռո-
մանոս Մելիքյանը։

1915 թ. Գ. Գեորգյանը զորակոչվում է ռա-
նակ։ Պատերազմից հետո նա կրկին անցնում է
ուսուցչության։ 1920—1924 թթ. աշխատում է
Ղզլարի հայոց երկսեռ դպրոցներում, 1924—
1926-ը՝ Ասարախանում, սկզբում՝ որպես ուսուցիչ,
այնուհետև նույն դպրոցի վարիչ։ Ասարախանի
հայոց դպրոցում նա կազմակերպում է երեկոյան
դասընթացներ, ուր հաճախում են հայ երիտա-
սարգները։

1925 թ. ամռանը Գ. Գեորգյանը մասնակցում
է հյուրախաղերով Ասարախան եկած հայ դերասա-
նական խմբի ներկայացումներին։ Խմբում են և-

ղևլ Օլյա Գուլադյանը, Օ. Մայսուրյանը, Բերուան ամուսինները, Պահարեն և ուրիշները

1926—1930 թթ. Գ. Գևորգյանը աշխատել է Խոնի Ռոստովի և Նոր Նախիջևանի հայոց 8-ամյա դպրոցներում։ Միաժամանակ նա ուսանում է տեղի երաժշտական տեխնիկումի վոկալ գասարանում։

Դեռևս Ղզլարում և Ղաթ ժամանակ (1920—24 թթ.) Գ. Գևորգյանը իր ընկերների հետ կազմակերպում են համերգներ ու դասախոսություններ։ Նրանց ներկայացումներին մշտապես մասնակցում է տեղի հայ երիտասարդներից կազմված նվագախումբը, որի ղեկավարն էր ապագա Լրաժիշտ Երկիր Մկրտչյանը։

Ռոստովի հայ դերասանական զբոսա-օպերետային խմբում նույնպես ակաիվ մասնակցություն է ունենում Գ. Գևորգյանը։ «Անուշ» օպերայում նա կատարել է Սարոյի գերբը։ Նույն խմբում են հանդես եկել նաև Դանգաս ամուսինները։

1930 թ. Գևորգյանը վերջնականապես թողնում է մանկավարժությունը և լիովին նվիրվում երգեցողությանը։ Դոնի Ռոստովում նա կազմակերպում է Արևելյան երգի ու լարի անսամբլ, որն սուաշինն էր Հյուսիսային Կովկասում։ Անսամբլի ղեկավար է հրավիրվում կոմպոզիտոր Երվանգ Սահառունին։ Սնսամբլը կաաարում է մեծ մասամբ հայկական, ինչպես և այլ ազգերի երգեր ու պարեր (վրացական, ագրեջանական, ռուսական, թաթարական և այլն)։ Չուտով իրավունք է ձեռք բերում հյուրախաղերի մեկնելու Սովետական Միության քաղաքները։

1935 թ. Գ. Գևորգյանը Մոսկվայում կազմակերպում է «Կովկասյան երգի-պարի ազգապարական անսամբլ», որը երկար տարիներ գործում էր Ռուսաստանի Ֆեդերացիայում։ Անսամբլի նպատակն էր հայկական երգն ու պարը պրոպագանդել ուրիշ ազգերի մեջ, մոաիկից ծանոթացնե-

լով նրանց մեր ժողովրդի արվեստին ու մշակութթին։

Հայրենական մեծ պատերազմի տարիներին Գ. Գևորգյանն աշխատում է համերգային ըրի-դադում, որը դառնում էր ՍՍՀՄ պաշտպանության մինիստրի տրամադրության ներքո։ Առաջ շարժվելով զորքերի հետ, ըրիդադը մասնակցում է նաև Քուլզարիայի և Ռումինիայի ազատագրմանը։

Պատերազմի ավարտից հետո (1945) Գ. Գևորգյանը նորից անցնում է Մոսկվայի էսարապա, անհատական կուլթներ ունենում Միության ասրբեր վայրերում մինչև թոշակի տնցնելը։

Սկսած 1958 թ. «Кизлярская правда» թերթում ապագրվել են նրա հոգվածներն ու ակնարկները։

Նա «Գեմիր-գրիզ» ծածկանունով հոգվածներ է տպագրել զանազան թերթերում («Մուրճ և Մանգազ» շաաթաթերթ և այլն)։

Գ. Գևորգյանը կաաարել է նաև թարգմանություններ։

Ղզլարի պաամություն և ազգագրության մասին ներկա աշխաաանքը Գ. Գևորգյանը սկսել է գրել 1958 թվականից։ Բացի այն րազմաթիվ գրքերից ու փասաաթգթերից, որ նա տարիների ընթացքում ուսումնասիրել և հավաքել է Ղզլարի, Աստրախանի, Գրոգնու, Մախաչկալայի, Մոսկվայի և Երևանի արխիվներում ու գրադարաններում, Գ. Գևորգյանը գրույցներ է ունեցել նաև Ղզլարի աարեց ընակիչների հետ (որոնցից շատերն արգեն չկան)։ Նա օգտագործել է նաև մի քանի զզլարցիների գրավոր հուշերը Ղզլարի անցյալի մասին։

Գ. Գևորգյանին, իր աշխաաանքի ընթացքում, մշտական խորհուրդներով ու ցուցումներով օգնել են հնագիաության և ազգագրության ինսաիաուտի ազգագրության ու րանահյուսության րաժինների համապաաասխան մասնագետները։